

Minu (onu) raamatukogu

Väikesest peale meeldis mulle tohutult käia oma isapoolse onu juures. Peamised põhjused olid tema kokast elukaaslase oivalised road ja must torssis kass Mustu. Veel köitis mind nende juures olev raamatutuba. See tuba oli nii eriskummalise auraga ja mul oli seal hea.

Ruudukujulise toa üks terve sein oli täidetud kvaliteetkirjandusega, keset tuba laius tugitool ja laual seisis väike vanamoodne Edisoni-stiilis lambike, millega oli äge mängida. Ka tänase päevani meeldib mul onu küllastades ringi vaadata just selles toas, olgugi et vahepeal nad kolisid, kuid ka uude korterisse tekkis peagi lugemisruum, mis funktsioneerib ühtlasi ka külalistoana.

Kui pisemana meeldis mulle vaadata esteetilist rahuldust pakkuvate raamatute kaasi, siis täna suudan ma vaadata kõike hoopis teise pilguga. Näen, kuidas terve riiul on täis klassikat, põnevat ja köitvat. Mõistan, miks vanemad alati onult raamatuid laenasid, lubades need järgmisel külastusel uute vastu vahetada.

Just see ruum andis mulle esmase tõuke, et tutvuda raamatutega lähemalt, kui pelgalt Limpa ja mereröövli tasandil. Onu raamatutuba aitas mul aru saada, et lugemine on rohkem kui pelgalt ridade endale ette veerimine, et lugemine on hobi, teraapia ja sõber. Olen selle eest talle tohutult tänulik, ning ootan juba uut kohtumist selle kohaga.

Rasmus Kuslap
12. kl, Läänemaa Ühisgümnaasium